

Пријатељи деце Звездаре

ПОЗОРИШНЕ ИГРЕ ДЕЦЕ ЗВЕЗДАРЕ
Мале драмске форме
Пан театар, 5.04.2013. године

ЗВЕЗДАРИАДА
фестивал културе младих

Овогодишње општинско такмичење у драмском стваралаштву, Позоришне игре деце Звездаре – мале **драмске форме, одржано је 5. априла 2013. године** у Пан театру. Представљено је 11 представа: 6 у категорији Основна школа - млађи узраст, 2 у категорији Основна школа – старији узраст и 3 у категорији Средња школа. Жири је радио у саставу: Ана Вучковић, драматург и писац, Тијана Милошевић, глумица, и Предраг Котур, глумац. У наставку је дат извештај жирија.

ОСНОВНА ШКОЛА - МЛАЂИ УЗРАСТ

ОШ „Стеван Синђелић“ - "Моје дете зна најбоље", "Претеривање", "Рецепт", "Љубичице", „Седам љутих гусара“

Ученици и професори школе "Стеван Синђелић" представили су се омнибусом неколико занимљивих, стилски уједначених сегмената из своје лектире. Драмски сегменти су добро изабрани, сваки има јасан и конкретан сукоб, који мали глумци јако добро носе, неки од њих посебно (мајка у фризерском салону у сегменту "Моје дете зна најбоље"). Паметно је изабрано да се избегне гужва на сцени и какофонија, већ у сваком сегменту учествују највише три млада глумца. У сликама "Претеривање", "Рецепт" и "Љубичице" постоји проблем неслушања на сцени. Млади глумци су изговарали напамет научене реченице често негледајући се. Могуће је да их је трема савладала. Оно што одудара је последњи сегмент, чувених "Десет љутих гусара", који је за разлику од прва три сегмента који се стилски могу објединити, потпуни вишак, иако је публици био симпатичан.

ОШ „Марија Бурсаћ“ - СМС Приче

Идеја којом се представила школа "Марија Бурсаћ" можда је и најиновативнија и потенцијално најзабавнија, али се није довољно радило на реализацији да би и сама представа успела. Идеја о кратким скечевима, потпомогнутим новом технологијом одличан је избор у доба станд-уп-а и брзе комуникације, с тим што су ови дуо-скечеви одиграни нешто трапавије. Неуиграност деце, која су и поред тога (и можда баш због тога) била шармантна, учинила је да ова представа не доживи успех, за који је сигурно имала потенцијала. Истиче се дечак, који је радио склекове, играо Рокија, својом спонтаношћу и пошртвованошћу, али и истинитошћу. Није случајно што је он у већини скечева и играо. То, ипак, није могло да надјача слику велике неорганозованости остале деце. Ипак, онима који су радили на стварању ове представе сугерише се само посвећенији и дужи рад у будућности, када резултати, верујемо, неће изостати.

ОШ „Десанка Максимовић“ - Љутито мече

Школе се врло ретко одлучују на то да се представе луткарском представом, па је сама чињеница да је школа "Десанка Максимовић" то учинила за сваку похвалу, јер афирмише овај сегмент театра који никако није за поцењивање. Напротив! Причу о љутитом мечету, са мало сценографије, али са много духа деца играју убедљиво, али нежно. Посебно је за похвалу улазак деце у двоструки лик, у лик мечета, па затим у лик мечета-баке, мечета-маме, мечета-тате... Радује и то што се види да су ина сценографији и на изради лутака радила и деца. Функционисали су као тим, што је посебно значајно. Деца се овако пуштају у сасвим нови медиј и истражују комуникацију са публиком на сасвим новом нивоу.

ОШ „Јелена Ђетковић“ - Ушећерена Пепељуга

Нешто модернизованија, посластичарска верзија Пепељуге очигледно је после свог извођења у Театру 78 заинтересовала и младе глумце и професоре из звездарске школе "Јелена Ђетковић", који су направили своју, нешто скраћенију верзију. Оно што носи предфставу су глумци, посебно млада харизматична глумица у лику маћехе. Она је од почетка до краја била у лику - и када има реплике и када нема, што је, за велику похвалу. Тако треба да буде са свима. Било је освежење гледати је. Глумцима би се сугерисало мало више међусобне интеракције и контакта, а не пуког изговарања текста. Ако ово ставимо на страну, глумци су талентовани, принц је наиван и симпатичан, а Пепељуга реално доброћудна и слатка као што једна Пепељуга и треба да буде. Оно што буну је травестија двојице мушких глумаца у Пепељугине сестре, али да се нпр. овај сегмент намерно поцртао, можда би добио и комички ефекат који заслужује. Само по себи јесте комично што су дечасти костимирани у девојчице, али на томе никако не може да се заврши идеја, нити је то довољно. Нисмо видели промену ни у гласу, ни у телу. Тако да онда то губи смисао. Ипак, оно што у представи разоружава јесте њена дирљивост на самом крају на коме су јунаци свесни да играју можда адаптирану бајку, али опет . бајку!

ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ - Моје Миријево, комадић завичаја

"Моје Миријево, комадић завичаја" школе "Деспот Стефан Лазаревић" је најкомплетнија међу погледаним представама из неколико разлога. Она афирмише позитиван локал-патриотизам, упознавање историје сопственог краја, као и савремени тренутак тог подручја. Ову представу најпотпунојим чини и јако добра идеја, која је паметно спроведена, редитељски и одличним мизансценом, уједначеном и тачном костимографијом и сценографијом, која је стилски усаглашена и лепа за око. Ученици, посебно млади наратор су убедљиви и верујемо им када изводе текст, који је, како смо сазнали историјски текст са сајта општине. И сама та чињеница додатно квалификује ову представу у којој је обичан школски написан текст надрастао до уметничког и драмски плодотворног.

ОШ „Павле Савић“ - Дечија посла

По оцени жирија другонаграђена представа ”Дечија посла” школе ”Павле Савић” актуелизација је дела славног Душка Радовића и уз добру енергију и дух, скреће пажњу на нека јако важна питања породице и друштва у садашњем тренутку. Она поцртава веома важно питање присуства родитеља у дететовом животу и осликава на духовит начин горку судбину родитеља и деце које технологија и егоизам неумитно удаљавају. Дечије друштво у коме је отац фигура која толико недостаје, парадоксално се константно појављује у дечијим разговорима као неко ко је снажан, најбољи и најјачи.. Сјајно је осмишљен такозвани цомиц релеф, односно тренутак смираја и сплашњавања тензије, када се појави млади глумац, ”ванземаљац”. Јунак који поставља најразличитија питања о свету око нас и космосу. Он и разбија повремену позоришну конфузију и какофонију на сцени и то је нешто што прија.

ОСНОВНА ШКОЛА - СТАРИЈИ УЗРАСТ

ОШ „Павле Савић“ - Повратна карта

”Повратна карта” дирнула је све оне који су представу гледали, јер је поцртала један велики друштвени проблем- одлазак или останак, који до сада није био тема у овако младом узрасту, али се изгледа и њему наметнуо као дилема. Као и представа ”Моје Миријево, комадић завичаја” и ова представа негује локал-патриотизам, уздиже носталгију и сентиментализам готово до самог краја, када упада у непотребни патос. Представа је свој крешендо већ доживела репликом да младић пожели да његове карте заувек постану повратне карте и одлучи да останбе. Готово па је непотребан крај, који јесте дирљив, али понавља већ глумом и драмским заплетом потврђену тезу да је боље остати у својој земљи и са својима. Чини се да је текст оставио већи утисак од саме представе. Глумце, који су иначе одлични би требало охрабрити да буду још отворенији једни према другима у односу, да би представа добила потребан набој.

ОШ „Вељко Дугошевић“ - Хогар Страшни- Сlike из породичног живота

Што се тиче старијег основношколског узраста, жири изабрао представу ”Хогар Страшни- Сlike из породичног живота”, као својеврстан повратак стрипу и неким заборављеним јунацима, са напоменом да би ритам ове, као и осталих представа требало да се поправи и убрза и да се поради са младим глумцима. На моменте је било без енергије. А то је нешто што глумци морају имати на сцени. Можда би требало младог глумца, наратора и аутора стрипа о Хогару извести напред у први план, учинити га гласнијим или га пак убацити као директног наратора између

сцена, а не само на почетку и крају. Хогар и Хелга су одлични и аутентично сликају карактере које познајемо из стрипа, а сценографија и костримографија су пластично убедљиве. Ово је пример како са лимитираним средствима, али добром идејом може да се направи добра представа, која је новим генерацијама представљање јунака кога се не сећају.

СРЕДЊА ШКОЛА

Осма београдска гимназија- Цигани лете у небо

Не може се рећи да је ова верзија "Цигана" права драмска представа, јер не показује никакве конкретне односе међу ликовима, већ само атмосферу међу младим, распеваним Циганима. Ипак, музика, визуелни ефекат и генерална лепота су оно што чула примају. Игра, песма и посебни кафански штимунг, тужни дерт оних осуђених на стално сељакање су оно што обузима гледаоца. Од глумаца могу се издвојити два- музика сама и глумац који тумачи једину и главну мушку улогу. Он пева сјајно, из стомака, а на тренутке стварно подсећа на каквог аутентичног Циганина. Ипак, највеће похвале иду врхунској музици, која се изводи уживо, на сцени.

Грађевинска техничка школа- Андромаха

Иако само са једном јунакињом, ова представа плени, јер је већ довољан изазов то што се млада особа хвата у коштац за старим стихом једног Еурипида. Млада глумица то ради маестрално, готово као професионална глумица, нежна је, потресна, суптилна, има све одлике античке хероине, као и посебну физичку фрагилност и харизму. Видели смо истинитост говорења, а за похвалу је што није на граници патетике. Најлепше је када не можете рећи да је неко "глумио". То је био случај са овом младом глумицом. Просто јој се веровало. Једино што би се могло замерити је прелазак у други лик на самом крају представе.

Грађевинска школа- Покондирена тиква

За представу "Покондирена тиква" у каталогу пише да траје много краће од онога што заправо јесте, али је то донекле оправдано тиме што је готово цела Стеријина драма сажета и одглумљена у даху. Девојка, која је играла Фему је носила представу. Она се једина и истиче игром. Ипак, све је било у истом ритму, без енергије, на граници пуког изговарања текста. Требало је разиграти младе глумце.

На основу приказаног, чланови жирија су одлучили да доделе следеће награде:

МЛАЂИ УЗРАСТ (ОСНОВНЕ ШКОЛЕ)

- 1. место** „Моје Миријево-комадић завичаја“ ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“
- 2. место** „Дечја посла“, ОШ „Павле Савић“
- 3. место** „Љутито мече“, ОШ „Десанка Максимовић“

Најбољи костим: ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ (Моје Миријево-комадић завичаја)

Најбољи текст: ОШ „Павле Савић“ за адаптацију текста Душка Радовића „Дечја посла“

Најбоља режија: Александра Владисављевић

Главна женска улога: Сара Новаковић, ОШ „Стеван Синђелић“

Главна мушка улога: Урош Новаковић, ОШ „Марија Бурсаћ“

Равноправне женске споредне улоге: Милица Бајчетић, ОШ „Павле Савић“
Александра Станић ОШ „Јелена Ђетковић“

Равноправне мушке споредне улоге: Марко Симоновић, ОШ „Павле Савић“
Игор Богдановић, ОШ „Павле Савић“

СТАРИЈИ УЗРАСТ (ОСНОВНЕ ШКОЛЕ)

- 1. место** „Хогар Страшни-Слике из породичног живота“, ОШ „Вељко Дугошевић“
- 2. место** „Повратна карта“, ОШ „Павле Савић“

Најбољи костим/сценографија: Данка Шпехар, ОШ Вељко Дугошевић

Најбољи текст: Ивана Перић, ОШ Павле Савић

Најбољи глумци: Марко Бујас и Тамара Топаловић, ОШ Вељко Дугошевић

Најбоља режија: Немања Глинтић, ОШ Вељко Дугошевић

СТАРИЈИ УЗРАСТ (СРЕДЊЕ ШКОЛЕ)

Гранд при: „Андромаха“ Грађевинска техничка школа

Чланови жирија:

Ана Вучковић, драматург
Тијана Милошевић, глумица
Предраг Котур, глумац